

מקורות פרשת במדבר וערב חג השבועות תשפ"ו הדרך הייחודית שלך בעבודת ה'

בשמיעת האוזן, בעריכת שפתים, בבינת הלב ... המכיר את מקומו, והשמח בחלקו, והעושה סייג לדבריו, ואינו מחזיק טובה לעצמו.

יחל ישראל שם: 24 הדרכים הראשונות נועדו למי שבא מבחוץ ורוצה להיכנס בשערי הלימוד ואלו הכלים לקנות בהם תורה. 24 הדרכים האחרונות נועדו למי שכבר נכנס בשערי תורה והפך לתופס תורה בעצמו ועכשיו צריך לדרכים כדי **לשמור על קניינו ולא לאברו**. לכן מתואר עם ה' החשיבות, "המכיר את מקומו והשמח בחלקו", המתארת את מי שבא מבפנים.

מאור ושמש ד"ה ונראה: איתא במדרש 'צדיק כתמר יפרח' - מה תמר יש בו פירות ויש בו עלין ולולבין, כך ישראל יש מהן בעלי מקרא בעלי משנה בעלי אגדה וצריך האדם להכיר ערכו, באיזה מקום יהיה מקומו ובין איזה אנשים יהיה מנוחתו שיוכל להשיג ערך עבודתו ליוצרו ... ומהיכא נתאוו לזה? ... ירד הקבה על הר סיני עם כל המרכבות ... **ואין שום מלאך משתוקק למקום חברו ולא דוחק את חברו לכנוס למחיצתו** ... התחילו ישראל מתאווין לדגלים ואמרו הלואי שיהיו דגלים בינינו ותהיה בינינו מדה זו, שיכיר כל אחד מקומו הראוי לו ולא ידחוק לעלולת למעלה מחברו.

לקוטי שיחות כה/309 הע' 1: מה שמצאנו ציורים דחיות טמאות על כמה מהדגלים דהשכטים [נחש אצל דן, זאב אצל בנימין], מבואר במדרש שם שכל ציור היה קשור עם **תכונות** השבט, ולכן היה **מוכרח** לשבט זה דווקא הציור דחיה מסוימת.

4. יומא כב,א: כמה לא חלי ולא מרגיש גברא דמרא סיעיה [אדם שהקב"ה מסייעו]: שאול באחת ועלתה לו [במלוכה], דוד בשתים ולא עלתה לו [במלוכה]. שאול באחת מאי היא? מעשה דאגג ... דוד בשתים מאי נינהו? אוריה [החתין] והסתה [ספירת ישראל בסוף ימיו שגרמה לעין הרע ומיתת רבבות].

אגרות קודש י, ג/יח: העולה על כולנה הוא ההירוס בהשקפת עולמם של המחונכים שלהם, בראותם שבשביל תביעה גשמית עושים עוול לעשיריות תלמידים ותלמידות. וכיון שזהו הנהגת המורה שלהם והמחנכם בענינים של יהדות ומדות טובות, הרי אינו מובן מפני מה לא ינהגו המחונכים בדרכים כאלו? והרי ידוע בהענין ד'שאול באחת ועלתה לו ודוד בשתים ולא עלתה לו' כי חטאו של שאול היה **בהענין שהוא היה תפקידו ומשרתו**, היינו בעניני מלכות. משא"כ חטאיו של דוד אף שמצד עצמן היו חמורים יותר - לא היו **בתפקידו**. ובלשון החסידות **בעיקר שליחותו בעלמא דין**.

1. במדבר א: לבני שמעון ... פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות. לבני גד ... פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים. **בני** נפתלי ... פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות.

לקוטי תורה להאריז"ל: היו סובבים את כל מחנה ישראל ... וכותבים בפנקס סדר השמות פלוני בן פלוני לשבט פלוני. אח"כ ... צריך להוציא מספר כל שבט בגליון לבד, ואז התחילו בפנקס הראשון ואמרו פב"פ תכתבו אותו לשבט פלוני ... וכשנשלמו כל הי"א ולא נשאר רק שבט אחד, לא היו צריכים לחזור ולהוציא בכתב אחר והיו מונים אותו במקומו **'בני נפתלי'**.

הלכות מלכים להרמב"ם יב,ג: בימי המלך המשיח ... יתייחסו כולם על פיו ברוח הקודש ... שמודיע שזה משבט פלוני וזה משבט פלוני.

יחזקאל מח,לא: ושערי העיר [ירושלים] על שמות שבטי ישראל, שערים שלושה צפונה, שער ראובן אחד, שער יהודה אחד, שער לוי אחד וגו'.

2. במדבר ב: איש על הגלו באתת לבית אבותם יחנו בני ישראל -

במדבר רבה ב, ז: סימנים היו לכל נשיא, מפה וצבע כצבע האבנים הטובות שהיו על לבו של אהרן ... ראובן אבנו אודם ומפה שלו צבועה אדום ומצויירים עליה דודאים. שמעון אבנו פטדה ומפה שלו צבועה ירוק ומצויר עליו שכם וכו'.

במדבר רבה ב, ג: בשעה שנגלה הקב"ה על הר סיני, ירדו עמו כ"ב רבבות של מלאכים שנאמר (תהלים סח) 'רכב אלוקים רבותים אלפי שנאן' [היינו שרכבו של הקב"ה מוקף ב'רבבותים' - שתי רבבות ועוד 'אלפי' - אלפיים, וביחד 22 אלף מלאכים] והיו כולם עשויים דגלים דגלים. ראו אותן ישראל והתחילו מתאווים לדגלים, הלואי כך אנו נעשים דגלים כמותן. זהו 'הביאני אל בית הייך' הוא סיני שנתנה בו התורה שנמשלה בייך, 'ודגלו עלי אהבה', אמרו אילולי הוא מגדיל עלי אהבה.

רבנו בחיי: בדגל ראובן צורת **אדם**, רמז לדודאים. בדגל יהודה צורת **אריה**, בדגל אפרים צורת **שור**, כמו שכתוב 'בכור שורו הדר לו', ובדגל דן צורת **נשר**, שהיו דומים לכרובים שראה יחזקאל ...

מאור ושמש ד"ה במדרש: החמדה הזו מהי? ודגלים של המלאכים מהי? וכי דגלים של מפות להם?!

3. אבות ו: התורה נקנית בארבעים ושמונה דברים ... בתלמוד,